

Р Е Ш Е Н И Е

№ 435

гр. Перник, 11.11.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и трети октомври през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 932 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.

Производството е образувано по повод жалба на К.М.К.,*** срещу заповед № РД-05-310 от 08.07.2013г. на Кмета на община Трън, с която ѝ е наредено да премахне строеж: „Септична яма“, находящ се в улица с ОТ-2-7 по ПУП на ***. В жалбата се твърди, че констатираното в актовете представлява допълнително застрояване, което е необходимо за функционирането на имота, а по начина на изпълнение не представлява строеж. Успоредно с това счита, че същият е търпим строеж и може да се узакони. Въз основа на така изложените в жалбата аргументи се иска отмяна на обжалваната заповед за премахване на незаконен строеж. Не претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Кметът на Община Трън, чрез процесуалния си пълномощник оспорва жалбата. Намира, че обектът, по отношение на който е издадена процесната заповед е строеж по смисъла на ЗУТ и е определен като незаконен, тъй като за него няма издадени строителни книжа и е изграден в несъответствие с предвижданията на плана. В този смисъл прави искане да бъде оставен в сила обжалвания административен акт и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Административен съд – Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по повод жалба вх. № АО-15-2230 от 26.04.2013г. депозирана от *** до Кмета на община Трън, с която е поскано да се извърши проверка на изградена в улицата септична яма от настоящата жалбоподателка.

Кмета на община Трън е разпоредил проверка по случая. На 23.05.2013г. служители на Община Трън в присъствието на жалбоподателката са съставили констативни актове с №УТ-12-15 и УТ-12-16 от същата дата, който са й връчени. Възражения срещу актовете не са постъпили в указания срок. Издадена е заповед за премахване на незаконен строеж, която е предмет на настоящето съдебно производство.

При така очертаната фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 ЗУТ, от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, според които, Кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж.

В заповедта ясно са обективирани изискуемите за акта реквизити, с оглед на което, по аргумент от чл. 146, т. 2 във вр. с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 225 от ЗУТ, следва извода, че при издаване на обжалваната заповед е спазена установената форма. Относно съответствието ѝ с административнопроизводствените правила съдът намира, че не са налице съществени нарушения на същите. Жалбоподателката е присъствала при съставяне на констативните актове на 23.05.2013г. и е получила копие от тях. Административният орган е издал акта си, след като е изяснил всички релевантни за случая факти, извършил е проверка на имота и е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК. Спазена е процедурата по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ - заповедта е издадена въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица от Община Трън, както и е изследван въпроса за търпимостта на обекта.

Относно съответствието на административния акт с материалноправните разпоредби следва да се отбележи следното:

Нормативно установените предпоставки за постановяване на заповед за премахване по чл. 225, ал. 2 от ЗУТ са: наличие на извършен незаконен строеж по смисъла на някоя от хипотезите, посочени в ал. 2 на същата разпоредба, който строеж да не е със статут на търпим строеж /§ 16 от ПР на ЗУТ/, както и въпросният незаконен строеж да не е узаконен.

Дефиницията на понятието "строеж" - § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, разгледана през призмата на правилата и нормативите въобще за застрояване, уредени в ЗУТ, сочи, че строеж е изпълнение на строително-монтажни работи, водещи до трайно и съществено изменение на същността и характеристиките на имота /земя или сграда/ с или без промяна в начина на ползването на имота.

Съдът приема, че с оглед на функционалното предназначение на процесния обект и неговата техническа характеристика, както и начина му на изпълнение вкопани на около 1м. в земята две външни гуми с диаметър 1м. и изградена бетонна стена не съществува спор. Използва се по предназначение като септична яма за събиране на отходни отпадъци. При това положение следва да се приеме, че е безспорно установена липсата на разрешение за изграждането му, а това ѝ не се оспорва от жалбоподателката. Също така между страните не е налице формален спор, че изграденото представлява и се ползва като септична яма и че за същото няма издадено разрешение за строеж. От разпоредбите на чл. 46, ал. 1 от ЗУТ, определящ септичните ями като второстепенни постройки на допълващо застрояване и на чл. 147, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, изискващ за изкопи с дълбочина до 1м. и площ до 30кв. м. разрешение за строеж следва, че обектът представлява строеж по смисъла на пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Налице е и бетонна стена с конкретно посочени размери, която не е част от естественото състояние на земята и същата представлява строителство, което е извършено без необходимите разрешения и книжа. Липсата на такива предпоставя наличие на хипотезата на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, както е посочил и административният орган, поради което издадената на това основание заповед е законосъобразна. По отношение претенцията за търпимост заявена в жалбата по съществото си е неоснователна: Правилото е, че строежи се изграждат в собствен/съсобствен имот. Второстепенни постройки на допълващо застрояване-септични ями могат да се изграждат в урегулирани поземлени имоти за ниско жилищно или за вилно застояване. Липсват доказателства, ситуираната в имот публична общинска собственост септична яма да попада в имот на жалбоподателката. При това положение и при липса на спор относно годината на изграждането ѝ, не намират приложение нито пар. 16 от ПР на ЗУТ, а още по малко пар. 127 от ПЗР на ЗУТ. На нормата на § 127, ал.1 ПЗР на ЗИД ЗУТ, ДВ, бр. 82 /2012г. не е дадено с нормативен акт изрично обратно действие и не може да бъде приложена в случая.

Непрецизен е запис в атакуваната заповед с позоваването на чл. 225, ал. 2, т. 1 от ЗУТ. Това се установява от фактическите основания, които е изложил органа и които са констатирани при проверката и сочат, че септичната яма е изградена в улица с ОТ-2-7 по подробния устройствен план на селото. То следователно е неприложима разпоредбата на посочената т. 1. Така описаното напълно покрива състава на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ, а не така като е приел в атакуваната заповед административният орган.

Въпреки, посоченото настоящия състав приема, че и в двата случая кмета разполага с правомощието да премахва такъв вид строежи-септични ями, който законодателят ги е определил като строежи шеста категория. Според чл. 137, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 147 от ЗУТ в случая е налице строеж от шеста

категория, а съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни. Оспорването срещу атакуваната заповед следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноски от административния орган, представляващи договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 150 лева, съгласно представен договор за правна защита и съдействие № 214 от 01.10.2013г..

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на К.М.К.,*** срещу заповед № РД-05-310 от 08.07.2013г. на Кмета на община Трън, с която ѝ е наредено да премахне строеж: „Септична яма“, находящ се в улица с ОТ-2-7 по ПУП на ***.

ОСЪЖДА К.М.К.,*** да заплати на Община Трън сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: